

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1985

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΛΟΥΚΑ ΜΟΥΣΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἡλίας Μαριολόπουλος**, παρουσιάζοντας τὸν τόμο τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ὁζοντος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ Ὁζοντος ἐπραγματοποίησε εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν μου, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1984 τὸ Διεθνὲς Συμπόσιον Ὁζοντος. Εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος 210 ἐπιστήμονες προερχόμενοι ἀπὸ 26 χῶρες ἐξ ὧν τῶν ἡπείρων καὶ παρουσιάσθησαν 200 ἀνακοινώσεις ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ὁ καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης κ. Ζερεφός, πρῶην Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας καὶ Κλιματολογίας τῆς Ἀκαδημίας μας.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συμποσίου ἦτο ἀρίστη. Κατ' αὐτὸ ἐγένοντο ἀνακοινώσεις ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπως ἄλλως τε ἡ ἔκδοσις αὐτῶν εἰς ἓνα τόμον, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω ἀπόψε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τούτου.

Οἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Συμποσίου συνέβαλον στὴν ἐπέκτασιν τῶν γνώσεών μας καὶ στὴν πληρεστέραν κατανόησιν τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν διεργασιῶν ποὺ καθορίζουν τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀερίου τούτου μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα. Ἐπίσης παρουσιάσθησαν νέα ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ὅζοντος συμπεριλαμβανομένων τῶν μεθόδων μετρήσεων ἀπὸ δορυφόρους. Τέλος ἀνεκοινώθησαν μελέτες ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἀλληλεπίδρασιν ἀφ' ἑνὸς ὅζοντος καὶ ἀτμοσφαιρικῆς κυκλοφορίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅζοντος καὶ κλιματικῶν μεταβολῶν.

Ἄλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὄζοντος διὰ τὴν ζωὴν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Τὸ ἀέριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐν τῶν συστατικῶν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, παρουσιάζει μίαν συγκέντρωσιν ἰδίᾳ εἰς τὰ 20 - 25 χιλιόμετρα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Ἡ σημασία αὐτοῦ εἶναι ζωτικωτάτη διὰ τὴν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἀπορροφᾷ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἐκ τοῦ ἡλίου προερχομένης Ὑπεριώδους ἀκτινοβολίας, τὸ ὁποῖον ἐὰν ἔφθανεν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος θὰ κατέστρεφε τὸν ζωϊκὸν καὶ φυτικὸν κόσμον ἐπ' αὐτῆς. Εἶναι λοιπὸν ἡ ἀσπίς μας κατὰ τῆς φονικῆς αὐτῆς ἀκτινοβολίας. Νά διατί ἡ ἐξέγερσις ἦτο παγκοσμία, μὲ πρωτεργάτην τὸν ὁμιλοῦντα, ὅταν παλαιότερα οἱ ἀεροπορικῆς ἐταιρεῖες ἠθέλησαν νὰ γενικεύσουν πτήσεις ὑπερηχητικῶν ἀεροπλάνων (ὅπως π.χ. Concorde καὶ Tyrole-144) τίς ὁποῖες θὰ πραγματοποιοῦσαν διὰ λόγους εὐκολίας εἰς τὰ περὶ τὰ 20 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὕψη, δηλαδὴ ἐγγὺς τῆς περιοχῆς τῆς μεγίστης συγκεντρώσεως τοῦ ἀερίου τούτου. Ὡς γνωστὸν αἱ μηχαναὶ τῶν ὑπερηχητικῶν ἀεροπλάνων, στὶς ὕψηλές θερμοκρασίαις ποὺ λειτουργοῦν, παράγουν ὀξειδία τοῦ ἀζώτου τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ καταστρέφουν καταλυτικὰ τὸ ὄζον τῆς ἀτμοσφαιράς.